

kun findes een eneste Mand, hvem man paa Grund af hans tidligere Stilling kan tiltroe særligt Kendskab til de militaire Forhold; naar man dernæst betænker, at selv hos indsigtsfulde og høitbegavede Mænd, kan der være meget forskellige Meninger om disse Forhold, men at denne ene Mand har i Udvalget kunnet forsøgte sine Ansfoelser, uden at noget andet sagskyndigt Medlem har kunnet kaste sin Mening paa Bægtstaaen som en Modvægt imod dem, saa tør det vist neppe betvivles, at Udvalgets Betænkning temmelig stærkt har maattet lade sig paavirke af dette enkelte Individu Ansfoelser. Hvis altsaa Thinget i Tillid til Udvalget skulde gaae ind paa disse Forslag, da forekommer det mig, at man i Virkeligheden kun støtter sig til denne enkelte Mand's Autoritet, og med al Hoiagtelse for dette udmærkede Medlem af Thinget, saa kunde jeg dog ikke ønske, at vi vilde lægge en saadan dicatorisk Myndighed i hans Haand, at vi uden nogensomhelst Nødvendighed, skulde understøtte Forslag, hvorom vi ei selv kunde have nogen begrundet Mening, blot fordi de ere stillede af det Udvalg, hvoraf han er Medlem.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Tscherning: Jeg tør ikke tiltage mig den Ære, som den sidste Taler vilde vise mig, tværtimod er det Altsammen efter møden Overveielse i Udvalget, som forstaaer denne Sag ligesaa godt som jeg, da her ikke er Spørgsmaal om at organisere. Naar dette Spørgsmaal engang kommer frem, kan vor Uvidenhed komme for Dagen, men her er Spørgsmaal om at overveie, hvad Landets Kræfter kunne bære, og der ere vi pligtige at være vidende.

Jagd: Jeg ønskede at gjøre en Bemærkning.

Formanden: Ja, er det en blot personlig Bemærkning?

Jagd: Nej, den er ikke saa ganske personlig.

Formanden: Ja, i saa Fald vil jeg ikke nu kunne give den ærede Rigsdagsmand Ordet. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Dersom det ærede Medlem, som sidst talte, ved sin første Gjennemlæsning

af Finantsudvalgets Betænkning har fundet, at den var fuld af Organisationsplaner, saa er det Noget, jeg ikke kan modstige; men at han ved en senere Gjennemlæsning deraf og ved Discussionen her idag, ikke er bleven overbevist om det Modsatte, er mig aldeles ikke muligt at forstaae, og jeg vil bede ham om, at han ved de enkelte Punkter, hvor saadanne Planer kunne forekomme at være indbefattede i Bevillingen, vil oplyse dette; hidtil har han ikke gjort det. — Jeg maa med Hensyn til de to Punkter, hvorom der er blevet reist meest Tvivl, navnlig fra min ærede Naboes (Kriegers) Side, gjøre opmærksom paa, at der ved disse Punkter, navnlig Chefen for Generalstaben og Brigadecommandeurerne — thi Nr. 5 er kun en Folge af Nr. 4 — kun er Spørgsmaal om nogle Poster, hvis Organisation allerede er rokket; der er Spørgsmaal om Generalstaben, hvis hele Organisation nu er og maa være stillet under et andet Forhold derved, at den væsentlige Deel af dens tidligere Forretninger er taget bort; der er Spørgsmaal om Brigadecommandoerne, som ligeledes ere ophævede. Derfor er det, at her ikke kan blive Tale om nogen bestemt Tilbagevenden til Organisationsplanen, thi en saadan eksisterer ikke mere for disse Dele af det militaire Budget. Der er nu kun Tale om en midlertidig Ordning, som skal tilveiebringes, og naar nu den ærede Krigsminister ikke har fremsført nogen Indvending imod Udvalgets Paastand om, at Brigadecommandoerne i den Form, de havde før Krigen, egentlig ikke burde indføres igjen — maaffee det alligevel har ligget i den ærede Krigsministers Tanke, men han har imidlertid ikke udtalt det —, saa synes det mig, at vi komme til det, som der egentlig bliver Spørgsmaal om, nemlig den Indvending, som den ærede Krigsminister fra et andet Synspunkt har gjort gjældende angaaende Avancementet. Nu er det jo Tilfældet, at der ved Krigen, vistnok med al Grund og al Villighed, er bevirket en stærkere Forfremmelse til Generalposter, end den tidligere Organisationsplan under almindelige Forhold egentlig vilde have hjemlet; Spørgsmaalet er altsaa: da vi nu ere saaledes forsynede med Generaler, som vi ere, vilde det da være rigtigt, i den korte Tid, som ligger